

Suppleanter og alle Borgmestrene. I de Kommuner, som dannes af et Kanton, bestaar Kommissionen af Fredsdommeren som Formand, hans to Suppleanter samt Kommuneraadets Formand og to Medlemmer af Kommuneraadet, det vil sige, den er sammensat dels af Fredsdommeren og hans to Suppleanter, hvilke ere Personer, der udnævnes af Regeringen og sidde varigt i deres Stilling, og dels af kommunevalgte Medlemmer. Paa nogle Steder saaledes, at de to Parter ere lige talrige, paa andre Steder saaledes, at de kommunevalgte Medlemmer ere Flertal. Men den Liste, den forberedende Kommission udarbejder, bliver sigtet af en Kommission, der bestaar for hvert Arrondissement af alle Fredsdommere i Arrondissementet og alle Medlemmerne af Provinstraadene, eller som de der kaldes: Departementsraadene i Arrondissementet, hvorhos Formanden for dem er Rettens Formand. Denne Kommission har Ret til at udskyde af den Liste, som den forberedende Kommission har dannet, og Ret til at indsætte i den. Denne Kommissions Flertal er regeringsudnævnte Personer, Formanden er den egentlige juridiske Dommer, og i øvrigt dannes Halvdelen af Medlemmerne af Fredsdommerne, som udnævnes af Regeringen.

Man vil altsaa se, at ogsaa dette er en Afgivelse fra den Forestilling, mange herhjemme have om, at man ikke kan faa en folkelig tilfredsstillende Nævningeinstitution, uden at den fremgaar af Folkevalg. Hvis man skulde kalde de Nævninger, vi foreslaa at udtage, Overklassenævninger, vil man se, at ikke blot i England er der Overklassenævninger, men at ogsaa i saa fuldstændig rent demokratiske Stater som De forenede Stater og Frankrig er der Overklassenævninger. I Virkeligheden har det ved Valget af Nævninger været Forudsætningen, at der skulde opnaas Nævninger, som ikke repræsenterede en enkelt Klasse eller et enkelt Parti. Det er jo klart, at dette i De forenede Stater er Opgaven, naar man sætter to Mænd til at udtage Nævningerne og bestemmer, at disse Mænd skulle tilhøre forskellige politiske Partier. Man ønsker, at disse to modsatte Partier skulle holde hinanden i Ligevægt ved Nævningeuttagelsen. Og naar man i Frankrig har givet den dømmende Magt saa stor Indflydelse ved Siden af de kommunevalgte, kan man gaa ud fra, at Forudsætningen har været, at man ikke vil have rene Flertalsafgørelser, men vil søge en

saa alsidig og upartisk Sammensætning som muligt.

Naar vi nu leve i et Land, hvor den almindelige Valgret har Overvægten, men dog ikke er eneraadende, idet jo Landstinget kun for en Del udgaar fra den almindelige Valgret, maa det fuldt ud kunne forsvares, at et demokratisk Parti som Kompromis med andre gaar ind paa de Nævninger, der her ere foreslaaede. Men hvorvidt man i Længden fra demokratisk Side vil føle sig tilfreds med disse Nævninger, vil bero paa de Erfaringer, man gør med Hensyn til deres Maade at arbejde paa. Forudsætningen for, at man er gaaet med til at lade Amtmanden og Dommeren udpege et Medlem af dette Udvalg, har været den, at Amtmanden og Dommeren i Forstaaelse af Sagens Betydning hverken ville optræde som Repræsentanter for en Klasse eller som Repræsentanter for et Parti. Saa kan man naturligvis spørge: Hvorfor vil man da have disse Repræsentanter for Administrationen og Dommerne med? Jo, vi skulle have dem med for at danne en Modvægt mod Tendensen til at gøre Nævningerne til et ensidigt Udtryk for et Flertal i Kommunerne paa samme Maade, som en lovgivende Forsamling er et ensidigt Udtryk for Flertallet. Det er i sin Orden for en lovgivende Forsamling, men med Hensyn til den dømmende Magt ere vi vist alle enige om, at Upartiskhed, Alsidighed er det, der skal tilstræbes.

Naar dette Udvalg skal udpege Nævninger, gaar det til paa den Maade, at man stiller Medlemmerne af Udvalget den Opgave, at de skulle blive enige. At dette er Opgaven for dem, understreges og indskærpes ved Bestemmelsen om, at hvis de ikke kunne blive enige, skal Sagen opsættes til et nyt Møde paa en senere Dag. Man har ikke turdet tage en længere Frist, fordi de øvrige Frister i Loven ere indrettede paa, at der skal handles temmelig hurtigt. Men hvis der ikke paa den følgende Dag skulde opnaas Enighed, kan hvert enkelt Medlem af Udvalget forlange, at Nævningerne udpeges efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Meningen hermed er, at man forudsætter, at som Regel bør der kunne opnaas Enighed, og naar de Mænd, derrepræsenterer Domsmagten og Administrationen, have forstaaet deres Opgave rigtigt, ville de søge at skabe upartiske Nævninger og Nævninger med fuld Alsidighed, men ikke skabe Nævninger, hvor en enkelt Klasse skal have Overvægten. Deraf føl-